

Slytteforeningens Dvelfeshuse og Samlingshuse skal der ikke blot ikke meget til for at faa en saadan Skat paalagt, men det er meget vanskeligt at kunne slippe for den igen. Jeg kender et Tilfælde hvor en konservativ Klub for omtrent 3 Aar siden kom til Bestyrelsen for en saadan Forening og bad om Klubben maatte laane Dvelfeshuset til deri at fejre Kongens Fødselsdag; der var ikke andet passende Lokale i Kommunen til det Brug. Vedkommende Bestyrelse svarede, at naar Klubben vilde betale en halv Snes Kroner til Belysning, Rengøring af Lokalet o. s. v., kunde den faa det, og det gik den ind paa; men hvad blev Folgen af denne Loyalitetsfest, som Klubben saaledes kom til at holde der? Det var, at Branddirektøren faa Dage efter kom, opmaalte Huset og paalagde Bygningsafgift, idet det kunde bevijes, at Bygningen var bleven brugt til andet Brug end det, hvortil den var bleven opført (B. u. s. t.: Man skal ikke være for loyal mod Højre!) Sa, det er rigtigt det skal man lade være med, i alt Fald paa den Maade. Den ærede Finansminister udtalte lige over for mig, at det næppe gik an at benytte en anden Fremgangsmaade, end den hidtil brugte, nemlig at saasnart et saadant Hus var opført, skal Branddirektøren opmaale det til Bygningsafgift, og det bliver da vedkommende Ejers egen Sag at ansøge om Fritagelse for denne Skat, idet den ærede Minister mente, at det ikke gik an at gøre Branddirektøren til Skønsmænd i saadanne Forhold, da det gælder om at faa ensartede Afgørelser. Sa, jeg er enig med den ærede Minister i, at overalt, hvor der kan være Tvivl og Tale om Skøn, er det ikke rigtigt at gøre Branddirektøren til Skønsmænd, men der er mangfoldige Tilfælde, hvor der ikke er nogen Tvivl og hvor der ikke kan være Tale om Skøn, og hvor Branddirektøren derfor ikke har andet at gøre end at holde sig til Bestemmelsen i § 4 i Loven af 18de April 1873, hvori det hedder: „Fritagne for Bygningsafgift ere alle de Bygninger og Lokaler, som benyttes til private Skoler, dog for Københavns og Købstædernes Vedkommende med Undtagelse af de Dele af samme, som bruges til Bolig for Læreren eller andre Bestillingsmænd ved Skolen. Fritagne ere ligeledes Slytteforeningers og lignende Foreningers Dvelfeshuse.“ Hvor det altsaa er givet, at der

ikke er faste Beboere i et saadant Hus, og hvor Dvelfeshuset alene er opført til Brug for en Slytteforenings Dvelfer, forekommer det mig, at der ikke kan være nogen Tvivl. Hvad skal Branddirektøren der? Man maa forudsætte, at enhver Branddirektør er i Stand til at lære en saa simpel Lovbestemmelse og forstaa den. Jeg mener derfor, at der ikke kan paalægges et saadant Dvelfeshus Bygningsafgift, og at man ikke bør gøre Branddirektøren Ulejlighed med at opmaale Bygningen. En anden Sag er det, at hvor der er Tvivl, kan det blive gjort til Genstand for Ansøgning. Jeg haaber, at denne Forhandling vil kunne bidrage til, at der i Fremtiden bliver gjort en mere liberal Fortolkning gældende i disse Forhold.

Ordføreren (Tutein): Spørgsmaalet om Kirkers og Forsamlingsbygningers Fritagelse for Bygningsafgift er nu behandlet saa udførligt af flere ærede Talere, at der ikke er Anledning for mig til at udtale mig videre derom. Der er kun en enkelt Udtalelse af den ærede Finansminister, som giver mig Anledning til en Bemærkning, nemlig den ærede Ministers Dplysning om, at Kirker her i København som staa i Forbindelse med herværende Gesandtskaber for fremmede Magter, ere fritagne for Bygningsafgift, selv om de ikke høre til, hvad man kalder anerkendte Trossamfund. Det ser lidt underligt ud. Jeg billiger fuldstændigt, at man viser de fremmede Gesandtskaber al mulig Dymærksomhed, det finder jeg ganske i sin Orden, men man giver her en pekuniær Rettelse til de Menigheder, der slutte sig til samme Tro som Gesandtskaberne, og hvad bliver rimeligvis Resultatet der af? Det bliver, at disse Menigheder, som saa vidt de bestaa af rigere og finere Folk, faa Fritagelse for at betale Bygningsafgift, medens en hel Del andre, som høre til de lavere Samfundsklasser, og som daarligt have Raad til at betale Bygningsafgift, blive nødte til at betale den. Det anser jeg for mindre heldigt. — Jeg vil dernæst tillade mig at bemærke til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkrets (Korsgaard), at det Forbehold med Henhyn til § 9 om forhøjet Rente af Kassebeholdningen, som han undfældte sig med ikke at have taget i Tide, er taget, og jeg antager, at han selv egentlig talt har